

РЕШЕНИЕ

№ 1202

гр. София, 21.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 08.04.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **8040** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. ДОПК вр чл.9б вр. чл.4, ал.1-5 ЗМДТ.

С подадена по пощата на 11.07.2018г. жалба от [фирма] в несъстоятелност чрез синдика Р. Т. се оспорва Акт за установяване на задължения по декларация (АУЗД) по чл.107, ал.3 ДОПК № ДЛН18-ГД26-19/ 12.04.2018г., издаден от старши инспектор в отдел „Общински приходи“ – Л., потвърден с Решение № СФД18-РД28-113/ 11.06.2018г. на директора на дирекция „Общински приходи“ - Столична община.

Въведени са оплаквания за незаконосъобразност на акта и за издаването му при съществени нарушения на процесуалните правила с аргумент, че за същите задължения и за същите периоди е издаден АУЗД № СФД17-ДИ05-437-2-1/ 20.12.2017г., отменен с Решение на органа по чл.152, ал.2 ДОПК № СФД18-Рд28-26/ 16.02.2018г. Поддържа се, че с решение от 19.10.2017г. по т. дело № 7126/ 2013г. на СГС, ТО, 8 състав е открито производство по несъстоятелност по отношение на жалбоподателя и дружеството е обявено в неплатежоспособност с начална дата 31.03.2012г. Според решението още от 2012г. най-индикативният показател за обективното икономическо състояние на търговското дружество – общата ликвидност, е с много нисък коефициент. Изводът е, че дружеството не е извършвало търговска дейност на територията на обложения имот след 31.12.2012г., което означава, че няма как то да е генерирало битови отпадъци, за които да се определи такса по чл.62 ЗМДТ. Подчертава се различието между такса и данък по отношение възмездността и наличието на насрещна престация от страна на общината, а в случая

липсват доказателства услугите да са извършвани от Столична община. Искането до съда е за отмяна на акта.

Ответникът, директорът на дирекция „Общински приходи“ - Столична община, чрез процесуалния си представител, оспорва основателността на жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение.

От фактическа страна съдът приема следното:

На 20.12.2017г. от инспектор в отдел ОП Л. в дирекция „Общински приходи“ – Столична община спрямо [фирма] е издаден акт за установяване на задължения по чл.107, ал.3 ДОПК № СФД17 ДИ05 437-2-1, с който са установени задължения за ДНИ за 2012г. и 2013г., както и за ТБО за 2012г. По жалбата на дружеството срещу цитирания акт с Решение № СФД18-РД28-26/ 16.02.2018г. на директора на дирекция „Общински приходи“, същият е отменен.

Въз основа на акта на органа по чл.152, ал.2 ДОПК е разпоредено да бъде образувано производство по чл.107, ал.3 ДОПК и издаване на акт за установяване на задължения по декларация спрямо [фирма].

Производството е образувано с нарочно нареждане на инспектор в отдел „Общински приходи“ към направление „Финанси и стопанска дейност“ при Столична община. /л.99-103/.

Видно от писмо на директора на дирекция „Ревизии и събиране на вземания“ – СО по отношение на жалбоподателя няма висящо ревизионно производство по смисъла на ДОПК.

На 12.04.2018г. е издаден сега оспорваният акт с обхват ДНИ и ТБО за имот партида М107_0100425_19 – волейболна зала Л.-С. с адрес С.,[жк], ел. „арх. Г. Н.“ № 29 с площ 1714,40 кв. м., собственост на жалбоподателя, придобит с нотариален акт № 88, том II, рег. № 4559, дело 255/ 27.10.2000г., изграден в груб строеж и Разрешение за ползване № 101.РП-ТДИ-Ю-72/ 13.03.2001г.

Имотът е деклариран по реда на чл.17 /отм./ ЗМДТ № 107/ 25.04.2001г. и по чл.14 ЗМДТ с вх. № 190027/3353/ 9.07.2010г. /л.49-56/

Имотът е възложен на „БЪЛГАРИЯ ЛИЗИНГ“ с Постановление за възлагане на ЧСИ , в сила от 23.10.2013г., вследствие на което е закрыта данъчната партида на същия, считано от 31.10.2013г. – декларация за отписване на недвижим имот /л.60/.

Подадена е декларация по чл.23, ал.1 НОАМТЦУПСО вх. № ДП-2-3921/ 30.11.2012г. /л.59/за броя и вида на съдовете за съхраняване на битовите отпадъци, които ще се използват през годината. С Решение № 644 на СОБС от 2012.2012г. таксата за битови отпадъци за предприятията за 2013г. е определена на един съд за една година при честота на извозване един път седмично за район „Л.“ – 1100 л. е 1340 лв. В същото решение е прието, че ТБО за нежилищни имоти на предприятията е 10 на хиляда върху отчетната стойност на имота при разпределение 3,60 на хиляда за сметосъбиране и сметоизвозване на БО; 3,40 на хиляда за обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци и 3,40 на хиляда поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване.

Не се спори, че декларираната отчетна стойност на волейболната зала е 2260511,63 лв. ТБО е изчислена по формулата 2260511 *3,4 на хиляда +1340 лв., или 9025,74 лв. Ако не бе подадена декларация по чл.23, ал.1 от Наредбата би било установено задължение 22605,12 лв.

Данъчната оценка на волейболната зала е 1952579,90 лв. и следователно е по-ниска от нейната отчетна стойност. При това положение данъчното задължение – данъчната

основа по данъчната ставка от 1,875 на хиляда възлиза на 4238,46 лв. Посочено е в АУЗД, че по силата на чл.13 ЗМДТ данък се заплаща независимо дали недвижимите имоти се ползват или не.

С разглеждания акт е установено задължение за лихва върху ДНИ в размер на 107,19 лв. и за ТБО 6815,04 лв. и лихви в размер на 3989,12 лв.

АУЗД е обжалван пред ответника на 03.05.2018г. С Решение № СФД18-РД28-113/11.06.2018г. същият е потвърден без да са обсъдени конкретните оплаквания, развити по реда на чл.152, ал.2 ДОПК. Решението е съобщено на дружеството на 27.06.2018г. /л.153/, а жалбата, въз основа на която е образувано това производство, е предадена на пощенски оператор на 11.07.2018г.

На 12.04.2010г. между Столична община и [фирма] е сключен договор за възлагане на обществена поръчка с предмет „Събиране и транспортиране на битови отпадъци, разполагане и поддръжка на съдове за битови отпадъци, лятно и зимно почистване на улици и други места за обществено ползване на територията на район „Л.“. Приложени са хронологични оборотни ведомости от 01.01.2013г. – 31.12.2013г. за услугата сметосъбиране и извозване на битови отпадъци и за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване 4010ф Задължения към доставчици от страната. Приобщени са и ежедневни констативни протоколи – по 7 поредни за м. януари, април, юли и октомври 2013г. и обобщени констативни протоколи за същите месеци.

Според становище на началника на Районен инспекторат „Л.“ попада в обхвата на 11-ти сектор Л. – център. За 2013г. до волейболната зала е разположен един контейнер за битов отпадък тип „бобър“ 1100 л. с кратност на извозване един път седмично. В близост са разположени 3 бр. контейнери от същия вид за физически и юридически лица с кратност на извозване 7 пъти седмично. Дейностите за лятно и зимно почистване на територията на района се извършват съгласно утвърдени оперативни планове за съответната година.

Правни изводи на съда:

Жалбата е допустима: подадена е от адресата на акта, който е засегнат от него, поради което има правен интерес от оспорване; депозирана е в срока по чл.156, ал.1 ДОПК и е насочена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност.

Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служителите на общинската администрация, които се определят със заповед на кмета на общината и имат правата и задълженията на органи по приходите, по реда на ДОПК – чл.4, ал.1, 2 и 3 ЗМДТ. Със заповед № СО15-РД09-504/ 20.04.2015г. на кмета на Столична община да извършват установяване и събиране на местните данъци и местна такса битови отпадъци са оправомощени началниците на отдели, главните инспектори, старшите инспектори и инспекторите от дирекция „Приходи и администриране на местни данъци и такси“. От допълнително споразумение към трудов договор № СОА17-РД15 183/ 9.01.2017г. се установява, че Орхидея Ф. заема длъжност инспектор в дирекция „Общински приходи“ и следователно актът е произнесен от компетентен орган. Спазена е писмената форма на АУЗД, като са изложени фактическите и правни основания за издаването му.

Съгласно чл.107, ал.3 ДОПК акт за установяване на задължение може да се издаде в няколко хипотези: 1) по искане на задълженото лице; 2) служебно - при установяване на несъответствие между декларираните данни и данните, получени от трети лица и организации, след като е изчерпан редът по чл. 103; 3) служебно, когато

не е подадена декларация или задължението не е платено в срок и не е извършена ревизия; 4) служебно - въз основа на собствени данни, данни, получени от трети лица и организации, когато по закон не е предвидено подаване на декларация и задължението не е платено и не е извършена ревизия.

В разглеждания случай административното производство е образувано служебно, след като с Решение № СФД18-РД28-26/ 16.02.2018г. на директора на дирекция „Общински приходи“ – СО е отменен Акт за установяване на задължения по чл.107, ал.3 ДОПК № СФД17 ДИ05 437-2-1.

Неоснователно е възражението на дружеството за едновременна висящност на две производства с еднакъв предмет. Действително, Решение № СФД18-РД28-26/ 16.02.2018г. на ответника, с което е отменен изданието спрямо [фирма] АУЗД № СФД17-ДИ05-437-2-1/ 20.12.2017г., не е съобщено своевременно на дружеството. Това обаче не означава, че органът е допуснал нарушение на чл.27, ал.1, т.2 АПК вр. § 2 ДР на ДОПК. С цитираното решение на ответника е сложен край на предходното установително производство, частично съвпадащо по обхват с настоящето. Съобщаването на Решение № СФД18-Рд28-26/ 16.02.2018г. на търговеца би било от значение за правото му да оспори предходния АУЗД, ако той бе неблагоприятен. След отмяната на същия отпада пречката за органа да проведе административно производство с обхват задълженията на дружеството за ДНИ и ТБО за 2013г. за волейболната зала „Л. С.“.

Що се отнася до възражението, че обявеното в несъстоятелност дружество не е извършвало търговска дейност следва да се има предвид, че това обстоятелство не изключва заплащането на ТБО, съответната компонента, доколкото не е установено по делото обектът да не е бил използван през посочения период, съответно да не са генерирани отпадъци.

По отношение на установения ДНИ:

Съгласно чл.11, ал.1 ЗМДТ данъчно задължени лица са собствениците на недвижими имоти, облагаеми с данък. Жалбоподателят е титуляр на вещното право на собственост върху волейболната зала, описана по-горе. Същите представляват нежилищни имоти на това предприятие – чл.21, ал.1 ЗМДТ.

Съгласно чл.14, ал.1 ЗМДТ, съотв. чл.17, ал.1 в сила до 01.07.2011г., ЗМДТ, собственикът или носителят на ограничено вещно право на ползване е длъжен при придобиване на имот или на ограничено вещно право да подаде данъчна декларация за облагане с годишен данък върху недвижимите имоти. С тази декларация задълженото лице не определя само данъка, а декларира факти и обстоятелства, които са от значение за определяне на облагаемата основа и размера на данъка. Облагаемата основа и размерът на данъка се определят от компетентния данъчен орган. Ако след придобиване на имота или на правото настъпят промени в някое обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, данъчно задълженото лице е длъжно да уведоми общината в указания срок - чл.14, ал.3, съотв. чл.17, ал.1 (отм.) ЗМДТ. Следователно подаването на данъчната декларация по чл.14, ал.1 и 3 и по чл.17, ал.1 и 2 (отм.) ЗМДТ е задължение на данъчно задълженото лице, произтичащо пряко от закона.

В съдебната практика не се поставя под съмнение разбирането, че данъчната декларация има обвързващо за подателя я правен субект действие. Тя е частен писмен документ, подписан от лицето, сочено като неин издател, и като такъв го обвързва както поради наказателната отговорност, която носи за декларирането на неверни

факти и обстоятелства по силата на чл.313, ал.2 от Наказателния кодекс, така и поради декларирането на неизгодни за него факти и обстоятелства, които водят до възникване на данъчно задължение. С подаването на коригираща данъчна декларация по смисъла на чл.14, ал.3, съответно чл.17, ал.1 (отм.) ЗМДТ, задълженото лице фактически се отказва от декларираното с предходната декларация и се обвързва с това, което декларира с коригиращата декларация. Именно декларираното в нея става достоверно за данъчния орган.

В разглеждания случай обектът на облагане на дружеството е надлежно деклариран по чл.17 /отм./ ЗМДТ, респ. чл.14, ал.1, с посочване на неговата отчетна стойност. Не се спори, че тя е по-висока от данъчната оценка на волейболната зала. Задължението за ДНИ за 2013г. е определено съобразно данъчната ставка. То е и внесено от жалбоподателя, а за забавата това да бъде сторено са начислени закъснителни лихви. Не се твърди и не се установява по делото да е извършена преоценка на актива по смисъла на ЗСч и приложимите счетоводни стандарти. Съобразно е отписването на имота считано от 31.10.2013г. поради промяна в правото на собственост.

По отношение на ТБО:

Според чл.62 от ЗМДТ ТБО се заплаща за услугите по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места. Размерът на таксата се определя по реда на чл.66 за всяка услуга поотделно - сметосъбиране и сметоизвозване; обезвреждане на отпадъци в депа или други съоръжения и поддържане чистота на териториите за обществено ползване и се определя в годишен размер за населеното място с решение на общинския съвет въз основа на одобрена план - сметка за всяка дейност, включваща необходимите разходи, изброени в разпоредбата. Не се спори по делото, че съгласно издадената на основание чл.63, ал.2 от ЗМДТ от кмета на Столична община заповед, описана по-горе, имотът на жалбоподателя попада в границите на организираното от Столична община сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци и за тях се оказват от общината услугите по сметосъбиране и сметоизвозване; обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения; чистотата на териториите за обществено ползване. По делото се събраха доказателства, че услугите са извършвани през ревизирия период, което обуславя и дължимостта на ТБО за тях от собственика на имота. Подадена е декларация по чл.23, ал.1 НОАМТЦУПСО, съобразно което е определено задължението.

По ревизионната преписка са налични доказателства за начина, по който е организирано и осъществено обслужването на имота – сключените между Столична община и [фирма] за територията на район „Л.“ договор за възлагане на обществена поръчка с предмет „Събиране и транспортиране на битови отпадъци, разполагане и поддръжка на съдове за битови отпадъци, лятно и зимно почистване на улици и други места за обществено ползване“, двустранно подписани ежедневни и месечни обобщени констативни протоколи, актове за установяване на извършените и подлежащи на заплащане видове натурални работи относно почистването на обществените места и инфраструктурата, издадените фактури и други платежни документи.

В заключение съдът намери, че ТБО за обекта на дружеството е определена в съответствие с материалния закон и жалбата в тази част следва да бъде отхвърлена. Установените задължения за ТБО не са плащани в съответните срокове, поради което

основателно са начислени и лихви за закъснение.

По тези съображения за законосъобразност на АУЗД жалбата на [фирма] - в несъстоятелност срещу него е неоснователна и следва да се отхвърли.

С оглед изхода на делото и направеното искане от страна на процесуалния представител на ответника за присъждане на разноски, същото следва да бъде уважено, като се осъди жалбоподателят да заплати юрисконсултско възнаграждение в размера по чл.8, ал.1, т.4 от Наредба № 18 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения – 857 лв.

Воден от гореизложеното и на основание чл.160 и чл.161 от ДОПК, Административен съд София-град, I-во отделение, 6-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] в несъстоятелност, чрез синдика Р. Т., срещу Акт за установяване на задължения по декларация по чл.107, ал.3 ДОПК № ДЛН18-ТД26-19/12.04.2018г., издаден от старши инспектор в отдел „Общински приходи“ – Л., потвърден с Решение № СФД18-РД28-113/ 11.06.2018г. на директора на дирекция „Общински приходи“ - Столична община, с който спрямо дружеството са определени задължения за ТБО за 2013г. в размер на 6815,04 лв. и лихви върху тях в размер на 3989,12 лв., както и лихва за ДНИ за 2013г. в размер на 107,19 лв.

ОСЪЖДА [фирма] в несъстоятелност, с ЕИК[ЕИК], чрез синдика Р. Т., да заплати на Столична община 857 лв. (осемстотин петдесет и седем лева) юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: